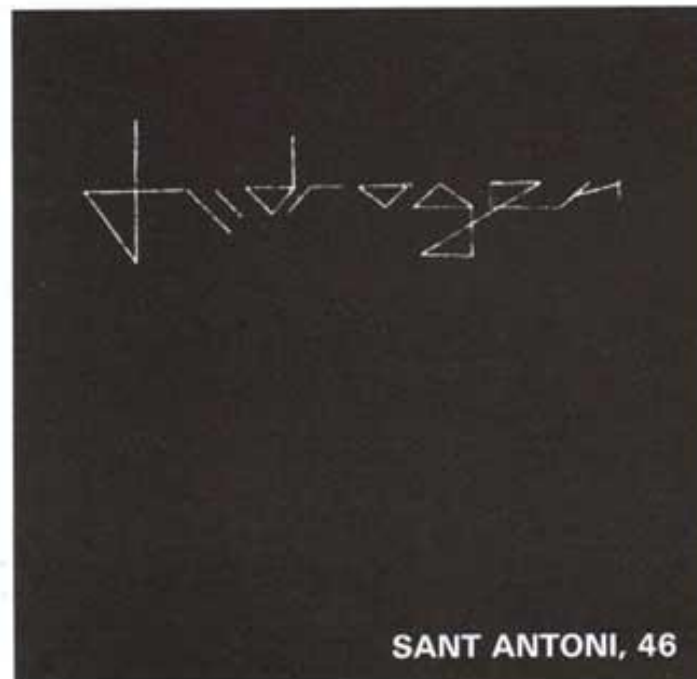
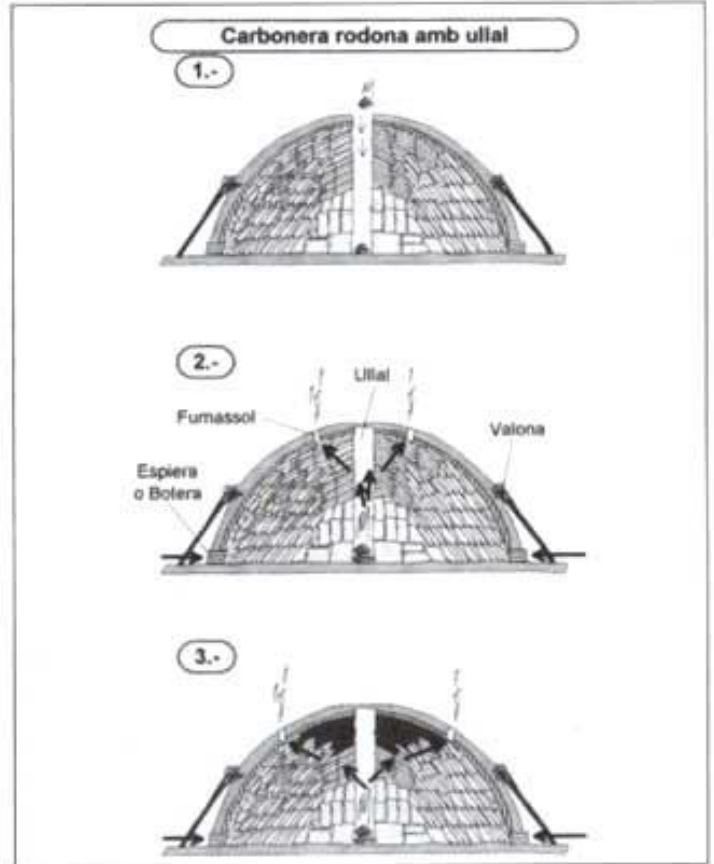
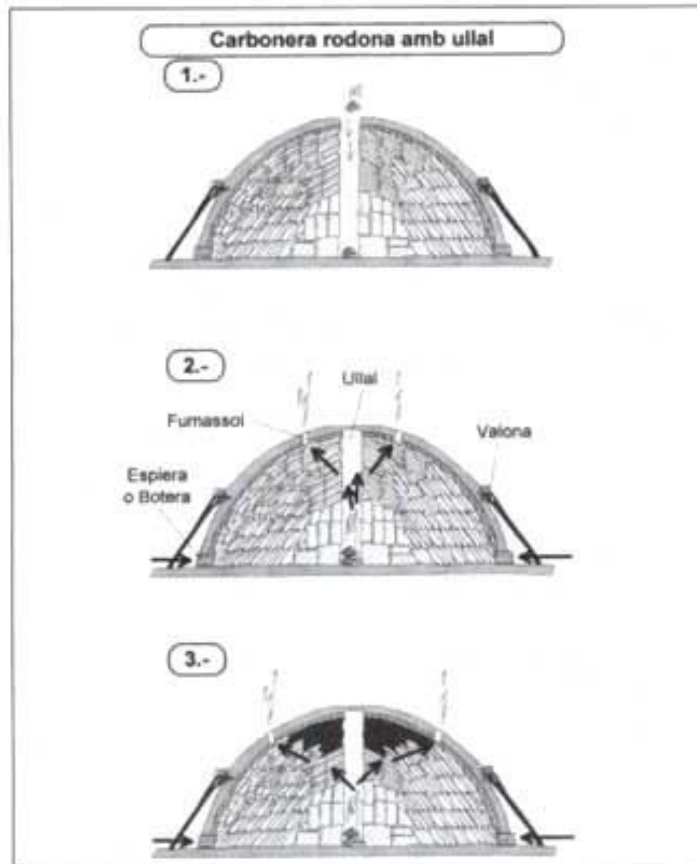

Esquema d'una carbonera de planta rodona amb ullal.

1.- La pila de llenya està coberta per una capa de fenàs i brosses i un altra de terra. Per a botar la carbonera es tira per la boca de l'ullal una argelaga encesa o un cabàs de brases.

2.- Amb la boca de l'ullal tapada -es destapa per a afegir llenya i es torna a tapar-, el fum i la calor del foc es dirigeixen cap als fumassols oberts. La valona es un cordó de rames entrelligades que pegant-li la volta a la carbonera ajuda a que la terra no caiga. Hi havia que feia una paret de pedra fins a mitja alçada per a que la construcció fora més compacta. Tapant les espieres més o menys es controlava la combustió. Per a tirar llenya dins construïen una escala amb pedres i troncs en un dels costats.

3.- Després d'alguns dies de donar-li de menjar, puja el foc dalt i comença a carbonar-se, es tapen els fumassols i se n'obren de nous més avall. Continua el procés fins arribar baix de tot. Quan el fum ix per les espieres es van tapant i en estar totes tapades la sitja de carbó està cuïta.

Casa fundada en 1860

CARNICERÍA - CHARCUTERÍA
 C/ Nueva, 41 • Tel. 964 426 132
 LES COVES DE VINROMÀ (Castellón)